

„És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal...” (János 1,14)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2024 • X. Évfolyam • 3. szám • Ára: 2,50 lej

Az ima ereje

„KérjeteK, és adatik nekteK, keresseteK, és találtok, zörgesseteK, és megnyittatik nekteK. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik. Vagy ki az közületeK, aki fiának követ ad, amikor az kenyeret kér tőle, vagy amikor halat kér, kígyót ad neki? Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jót a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérnek tőle? Mt.7,7-11

Püskö József Attila

a Sarmasági Egyházköz-
ség lelkipásztora

Kedves Testvérem!

Az Ige, a mi Urunk szavai, drága tanítása most nem arról akar meggyőzni, hogy imádkozz többet, sem arról, hogy másképp imádkozz, hanem sokkal inkább arról, hogy miért érdemes imádkozni.

Mindenekelőtt azért, hogy felébredjen a vágy, a szomjúság az élő vízre, hogy végre megelégedj a pusztai, forró szárazságot, a fojtogató sivatagosodást, és szomjazz az éltető forrásra, és ezt Nála keresd! Kihez is mehetnénk?! Szüntelen imádkozzatok, buzdít Pál a thesszalonikaiakhoz írott levelében! Az egész Szentírásom végig vonuló buzdítás azért fontos, mert legalább két jelentős igazságot hordoz: (1) folyamatosan keressük a forrást, és vele együtt az életet, (2) mert az soha el nem apadó, éltető forrás. Különösen a zoltároKban, sokféle imádságot olvasunk a legkülönbözőbb élethelyzetekről. Mindenféle érzéseket, érzelmi állapotokat megéneklő imaénekek, melyek szépen kifejezik, egyrészt az erős hitet, hálaadó szívet, másrészt a kétkedő, rettegő lelket, elcsüggedt, megtört életet.

Az alapüzenete ennek a bibliai könyvnek, hogy mindent vihetek Isten elé! Te se mérleelj, ne aggodalmaskodj, hanem imádkozz! Késztető buzdítás Jézus részéről, a mindenkori embernek. Figyeljünk arra, hogy Jézus mikor buzdít? Amikor tanítványai bizonytalanok, bizalmatlanok, amikor kétségek közt rágódnak, félnek, bujkálnak, amikor küzdenek az elfogadhatatlan igazsággal, hogy nincs többé velük szeretett mesterük, amikor elnyomja őket a fáradság és az álom,

amikor a test ugyan kész, de a lélek erőtlens, azaz, amikor a tanítványok is csak egyszerű emberek. Bennük jelen van az elfáradás, a motivátlanság, a csalódás, a közöny, a langymelegség és hitelenség: ezért buzdít. Határozottan, világosan: kérjeteK, keresseteK, zörgesseteK! A mennyei Atyához forduljatok! TegyéteK ezt! Ne mást! Az említett helyzetekre az élet sok ideiglenes vagy fél-„megoldást” kínál. Ezek, javarészt nem Isten szerintiek! Jézus nem csupán felületi kezelést, hanem végleges orvoslást ígér, azzal, hogy a célt is mutatja, nem csupán az eszközt! Jöjjetek énhozzám! Tárjátok fel szíveteket Isten előtt! KeresséteK először az Ő országát és igazságát! Kicsoda Isten, kinél kérni, keresni, és zörgetni lehet / kell? Erre a kérdésre más választ adunk kiskorunkban, kamaszként, vagy felnőtt korunkban, pedig nem generációfüggő, és nem kronológiáfüggő. Jézus minden időben ugyanaz, de történhet bármi: lelki krízis, betegség vagy gyász, magány és kilátástalanság, ami miatt szétesik az életünk, és megrendül, megkérdőjele-

ződik minden, ami addig meghatározta hitéletünket. Kártyavárként omlik össze az addig oly biztosnak ismert kép: Ő az, akié vagyok, akinek akarata nélkül egy hajszál sem eshet le a fejemről, aki a halál árnyékának völgyében is velem van, engem vigasztal, és mindörökké velem marad! A teremtő, gondviselő, megváltó Isten, az én Atyám, Krisztusom és Vigasztalóm. Pedig nem tűnt el. Nem lett gyengébb. Nem felejtkezett el rólam. Lehet, hogy hitem volt kártyavár, és nem sziklavár, mustármag és szalmaláng nem pedig fundamentum! Krisztusunk jól tudja, mire van szükségünk? Ami hiányzik, ami nélkül üresnek érezzük magunkat, ami többet ad és mássá tesz. Az imádság forrása általában a szükség: annak a beismerése, hogy hiányérzetem van, szükségem van valamire, Valakire: Istenre. Isten országa keresésében és szolgálatában gyakran megesis az, hogy az ember érzi: szüksége van az energiára, jövőképre, bizalomra és biztatásra, ezért, ilyenkor kér.

Folytatás a következő oldalon

Attól, akinek tudja, hogy van, és azt is tudja, hogy Ő meg akarja, és meg is tudja adni, egyúttal alázatosan vallva, hogy van magasabb, erősebb, dicsőbb hatalmasság, kinek tartozom hálaadással és magasztalással. A meghallgatott ima feltétele ez! De van úgy, hogy keresés közben az utakat sem találja az ember. Máskor nem kapja meg mindjárt azt, amit kért, pedig bizonyos benne, hogy szüksége van rá: tudja, Isten próbára teszi kitartását, és ezért (türelmetlenül) zörget, már-már (nyitott kapukat) dönget.

Aztán ott van még a hamis hit: a fogyasztói kultúra hazugsága képes meggyőzni, hogy szükségünk van arra is, amire valóban nincs is. Megvesszük, megszerezzük s rövid birtoklás után jön az üresség. Ekkor derül ki, hogy sosem volt rá szükségünk, s, ha már nincs, nem is hiányzik! Helyette újabb olcsó célok, hamis vágyak ébrednek, és készítenek ismét átlagfogyasztóvá válni. Az imádsággal kapcsolatos kihívás épp ebben rejlik: nagyon nehéz azt látnunk tisztán, mire van igazán szükségünk. Segít a hitvallásunk, mikor megfogalmazza, hogy

mit kérjünk: mindazt, amire testünknek, lelkünknek szüksége van! De Urunk azt is tanítja, hogy az egésznek a lényege maga a kapcsolat: ne azért keress, kérj, zörgess, hogy elérd a célod, hanem azért, hogy kapcsolatod legyen velem, az Úrral. Nem kérésed, keresésed, zörgetésed, érdemed, személyed a legfontosabb, hanem maga az (ima)folyamat, az, hogy ezt az Úrral való kapcsolatod miatt teszed! Ez ennek az Igének az egyik lényeges és különleges üzenete: nem csupán és általában az imádságra buzdít, hanem a kapcsolat helyreállítására: Te segítségül hívsz a nyomorúság idején, és megszabadítalak! Már nem a „mit”, „hogyan” mikor” a fontos, hanem a „miért”! Miért imádkozzam? Nem tudom, imádságaink alatt, valaha is gondoltunk-e arra, hogy Istennek mire van szüksége? Semmire! Csak RÁD! Jézust hallottuk imádkozni: tieid voltak, de nekem adtad őket! Tartsd meg őket, hogy ismét egyek lehessünk! A világ legszebb, legmeghatóbb imádsága! Ő ezt kéri! Te? Ha mi gonosz szülőként sem adunk kigyót/követ gyerekeinknek kenyér vagy hal helyett, Isten sem ad,

hasonlót, sőt jót és áldást ad! Csak kérd el. Tudasd, hogy hozzá tartozol. Legszükségesebbéért és a legkézenfekvőbb evidenciáért is imádkozni kell, úgymint napi kenyér, bűnbocsánat, szabadítás. (Őrök)Létünk múlik rajta!

MIÉRT imádkozunk? Azért, mert ez kiváltképpen való része annak a hálaadottságnak, amelyet Isten tőlünk követel. Továbbá, mert Isten csak azoknak adja az ő kegyelmét és Szentlelkét, akik azt szívbeli fohászokkal szüntelenül kérik, és ezért neki hálat adnak. MIT kérjünk? Mindent, amire testünknek, lelkünknek szüksége van, melyeket a mi Urunk Jézus Krisztus egybefoglalt abban a könyörgésben, melyre ő maga tanított minket. MI kell az imádsághoz? Az, hogy az egy, igaz Istenhez könyörögjünk szívből, hogy megismerjük nyomorúságunkat és színe elé vigyük. Noha méltatlanok vagyunk, Ő Jézusért meghallgat!

MEGGYŐZÖTT AZ IGE?! EZÉRT szükséges imádkoznunk!

Most pedig hajtsuk meg fejünket tárjuk ki szívünket és imádkozunk! ... Ámen.

„Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. csel. 20,28)

Lakatos Nella
egyházmegyei elnök

Nagybányai református egyházmegyében a presbiteri szövetség Csenedsnapot tartott 2024 június 15-én Hosszúmezőn, ahol kb. 100 presbiter vett részt. Isten ígését **Nt. Gellén Sándor** esperes hirdette az Ap. csel. 20, 27-28 versei alapján. Az esperes úr hangsúlyozta, hogy választások előtt jól meg kell fontolni, kiket jelölünk, választunk erre a tisztségre. Bátorság kell, hogy az Istentől kapott ajándékot mi módon tudjuk anyaszent-egyházunk őrzésére, védelmére fordítani. Végezzünk önvizsgálatot, hogy akarunk-e Isten szolgálatára lenni, Jézus tanításait követni. Az ige hirdető hangsúlyozza, hogy a presbiterek figyeljenek oda gyülekezeteik fiataljaira, mert szükség van rájuk, imádkozzanak egyházunkért, embertársainkért, vigyázzunk Krisztus ígérére, mindig jó példával, személyes jelenléttel legyünk együtt a gyülekezetben.

A helyi kórus előadása után **Nt. Fazakas Judit**, helyi lelkipásztor, majd **Tóth András**, kerületünk szövetségi elnöke János 1,14 versével köszöntötte a megjelenteket.

Lakatos Nella, egyházmegyei elnök 1. Péter 5. fejezetének 1-3. igé szavaival emlékeztette a résztvevőket, hogy a presbiterek kiválasztása nem csupán emberi döntés, hanem isteni hivatás és elkötelezettség kérdése, ami meghatározza a gyülekezet jövőjét. Ezért fontos, hogy példamutató, áldozatkész, Isten ígével táplálkozó, szóban és tettben bizonyágtevő presbitereket válasszunk.

Nt. Biró Botond, Ráton református gyülekezetének lelkipásztorja *A presbiteri kiválasztottság felelőssége* címmel tartott előadást. Az első részében a presbiteri eskü szövegének néhány fontos kijelentését emelte ki, amely tartalmazza, hogy a presbiter Isten elhivatottságából Jézus Krisztus hűséges szolgálója, beszédével, munkájával és jó példájával az anyaszentegyház építésére törekszik.

Folytatás a következő oldalon

Továbbiakban a biblia történetében a presbiterek megjelenéséről beszélt, majd Pál apostol Tituszhoz írott levelének 1,5-7 verseit idézte, amelynek soraiból kitéjük, hogy milyen is legyen a presbiter: feddhetetlen, egyfeleségű, engedelmes, nem öntelt, nem indulatos, nem haszonleső, vendégszerető, igaz, kegyes, Isten ígéjéhez igazodó, tiszta családi életet élő, tanítható és tanító legyen, és tudjon ellenállni, leküzdeni a kísértéseket.

Külön pontban elemzi, hogy mit jelent presbiternek lenni. Ez a tisztség nem dísz-állás, hanem szolgálat, mert a presbiter nem azért presbiter, hogy valaki legyen, hanem azért, hogy valamit tegyen – emelte ki az előadó. A kiválasztottság felelősséggel jár, Istent és a gyülekezetet szolgálja, mint az Ő munkatársa részt kell vennie Isten országának építésében. A presbitert Isten ígéjével és Szentlelkével szüli újjá, ezáltal megváltozik a lelkivilága, gondolkodásmódja, hiszen már nem önmagáért, hanem az Úrért él. Fontos, hogy Krisztusközpontú életet éljen, embertársaiért, egyházáért imádkozzon, bűnbánatot gyakoroljon. A gyülekezetben kiválasztottak vagyunk, de a gyülekezettel együtt kell szolgálni az Urat, mindig jelen kell lennünk ott, ahol bátorítani, gyámolítani kell az erőtlent, irányítani a tagokat, hogy azok mindig Krisztushoz találjanak – emeli ki az előadó. A presbiter a hit őrzője kell legyen, ismernie kell a Biblia tanításait,

a Heidelbergi kátét és a II. Helvét hitvallást. Együtt kell dolgoznia a lelkipásztoraival az egyház érdekeiért. Presbiteri minőségben maga a Jó Pásztor, Isten ígéjével vigasztalja, intse, tanítsa és fegyelmezze őket.

Mi a presbiter dolga a gyülekezetekben? - teszi fel a kérdést az előadó. Az, hogy a tagok kövessék a Szentírást, az eltevelyedeteket visszahívják, és a békeséget ápolják a gyülekezetben.

Az előadást kötetlen beszélgetés követte az elhangzottakról, a gyülekezetekben előforduló gondokról, amelyekre

megoldásokat javasoltak a jelenlevők és ismertették a zsinat presbiterválasztásra vonatkozó határozatait.

A találkozó végén a szövetség megyei elnöke egy imát olvasott fel, amelyben erőt, tiszta gondolkodást, bölcsességet kért Urunktól az előttünk álló feladatra, a presbiterválasztásra.

A találkozás szeretetvendégséggel fejeződött be, amiért köszönet és hála illeti a helyi gyülekezetet és presbitériumot.

Isten gazdag áldása kísérje továbbra is a közösséget, egyházmegyénk presbi-

Az úr szolgálatában

Fekete Károly

egyházmegyei elnök

Gondviselő Istenünk kegyelméből szövetségünk életében az idei évben, az előző esztendőhöz képest sokkal nagyobb lendülettel, cselekvő eltökéltséggel indult neki az évi programjavaslatunk megvalósításához a megyei vezetőség. Kitűnő lehetőségnek tartjuk és azt maximálisan ki is aknáztuk, hogy az Egyetemes Imahét keretén belül elbeszélgethettünk, ötleteket, gondolatokat megvitathattunk egyházmegyénkhez tartozó egyházközösségek presbiterreivel, lelkipásztoraival és a meghívott vendégekkel.

A Zilahi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének kiemelt célkitűzése a megye presbiterének folyamatos képzése, szolgálatuk fontosságának tudatosítása. E cél elérése érdekében egyházmegyénkben elkezdődtek a rend-

szeres kisköri presbiterképzések, a presbiteri csendesnapok megtartása és folytatódtak a gondnokok-presbiterek találkozói is. Külön említésre méltó az idei Szent György havában (április) szervezett Tavasz konferencia, amelynek helyszíne a Hidalmási Ifjúsági Központ volt.

A konferenciát egyházmegyénk eszperesének, **Nt. Kádár Gy. Tamás** áhítatával kezdtük, majd **Nt. Szász B. Róbert**, sámsoni lelkipásztor testvérünk „*Őrzők, vigyázzatok a strázsán!*” című előadásával folytattuk. Az előadás vezérfonala az Ap. csel. 20:28-32 verseire épült. Pál apostol harmadik missziói útjának Efesusban és környékén (Troász, Milétosz) kifejtett, igen sikeres tevékenységéről szól. Sokan meggyógyultak, sokan, akik azelőtt okkult tudományokkal foglalkoztak, elégették a könyveket, a harmadik emeleti ablakból kiesett ifjú Eutikhoszt magához ölelte, majd azt mondta: „Ne nyugtalankodjatok, mert a lelke benne van”. Pál bizonyoságot tesz mind a zsidóknak, mind a görögöknek

az Istenhez való megtérésről, Urunk Jézus Krisztusban való hite felől. Életét sem kíméli, csak hogy elvégezhesse küldetését és szolgálatát, melyet az Úr Jézustól vett, bizonyoságot tévén minden alkalommal Isten kegyelmének evangéliumáról, sokakat tanítványságra szólítva. Végül megszólítja a magához rendelt véneket (presbitereket), mondván nekik: „*Viseljtek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett...*”

A lelkipásztor tartalmas, kimerítő, tanulságos előadását követően a jelenlevő presbiterek közösen megvitatták, megbeszélték a témához kapcsolódó észrevételeket, gondolatokat.

Meggyőződésünk, hogy az ilyen és ehhez hasonló alkalmak során presbiterünk, gyülekezeti tagjaink hitükben megerősödvé térnek hajlékaikba, majd templomaikba, ahol Jézus Krisztusban egymásra találhatnak.

„Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és szívek indulatait.” (Zsid. 4,12)

Az Élő Ige évében, április 6-án megkezdődtek a nagybányai református egyházmegyében a presbiteri szövetség szervezésében a kisköri képzések, az első találkozó Hagymáslápos református templomában volt a Nagybánya és környéke presbiterei számára.

Az áhítatot **Nt. Molnár Viktor Lajos**, helyi lelkipásztor tartotta Efézus 3,14-21 versei alapján. Kiemeli, hogy ebben a fejezetben Pál apostol a gyülekezetekért imádkozik, a belső ember megerősödéséről és annak fontosságáról beszél, és meggyőződését fejezi ki, hogy hit által minden elérhető. A belső ember megerősödéséhez szükség van táplálékra, edzésre és növekedésre. A belső ember tápláléka Isten igéje, a kitartás és Krisztus hűséges követésével eddük magunkat és a növekedést maga Isten adja. Mint presbiterek, a munkánkat elvégezzük, de annak eredménye nem rajtunk múlik. Egyéni és gyülekezeti életünket alapozzuk Jézus Krisztusra, ismerjük meg és fogadjuk el annak szeretetét, értékeljük értünk hozott áldozatát, ápoljuk rendszeresen Istennel való kapcsolatunkat, dicsérjük és magasztaljuk Őt, hiszen gondoskodását, áldását mindig mindenkor érezzük – fejezi be a lelkipásztor.

A helyi templomot a tavalyi évben sikerült felújítani és az elvégzett közösségi kitartó munkáról Nt. Molnár Viktor Lajos lelkipásztor rövid előadásban számolt be a megjelenteknek.

Június 29-én, Máramarossziget református templomában tartottunk az avasi régió presbiterei számára képzést, ahol **Nt. Alföldi Lakatos Tibor** lelkipásztor János evangéliumának 4:1-3 versei alapján tartotta az áhítatot. Kiemelte, hogy a református ember kezeset beszél a hitről, beszédében a hangsúlyt a külsőségekre, esztétikumra helyezi. Isten a szeretet is-

tene, irgalmas, de igazságos is és elfogad olyannak, amilyenek vagyunk. Legyünk engedelmesek, reggel hittel ébredve, megelőlegezett bizalommal forduljunk Istenhez, aki „bűnbocsánatot, örök igazságot, és életet ajándékoz kegyelméből, egyedül Krisztus érdeméért” (KT21).

Máramarossziget helyi lelkipásztora, **Nt. Kovács Péter** ismerteti a gyülekezet életének fontosabb munkálatait, terveit.

Augusztus 24-én Égerhát református gyülekezete volt a házigazdája a Szamosmenti képzésnek, ahol egyházmegyénk esperese, **Nt. Gellén Sándor** tartotta az áhítatot 2 Mózes 33. rész 14-16 versei alapján. A helyi gyülekezet és a régió

presbiterei háalaadó istentiszteletre is összegyűltek, hogy megköszönjék az Úrnak a templom fennállásának 210 évét. Az esperes kiemelte, hogy a helyi 97 lelket számoló gyülekezet Mózes példáját követve felelősséggel, reménységgel, őszinte hittel imádkozott évtizedeken keresztül az Úrhoz, hogy ne hagyja őket magukra. Isten megerősítette őket, nem vette le őriző szeméit híveiről és így erős hittel sikerült fennmaradniuk a szórványban.

A 210 év küzdelmeiről, a gyülekezet kitartó munkájáról, a templom viharos éveiről és a fennmaradás reményében imádkozó, erős hitben élő lelkeknek odaadásáról a Monóból beszolgáló lelkipásztor, **Nt. Nagy András** tartott előadást.

Lakatos Nella, megyei elnök üdvözlő és köszöntő beszéde után sor került **Nt. Alföldi Lakatos Tibor**, Felsőbánya református gyülekezet lelkipásztorának előadására „Isten munkaeszköze, avagy isteni munkaeszköz” címmel. Ahogy a világon mindegyik munkaterületnek megvan a maga munkaeszköze, az Anyaszentegyháznak is kezében van az ige, vagyis Isten beszéde, Isten munkaeszköze, amellyel teremtette a mindenséget - kezdte előadását a lelkipásztor. A Biblia Isten beszédét az I.Thess 2,13 versében „energiának” nevezi. Az Ézs. 55,1-11 verseiben Isten rendelkezett az első és egyetlen „okos” eszközzel az egész világon, tehát Isten beszéde feltölti cselekvő erővel azt, aki az Ő beszédével kapcsolatba kerül.

Isten beszéde **élő**, élettel telített, az Isten életét közvetíti, beszédével megszólítja az embert. Jézus Krisztus és a teljes Szentírás azt mondja: „*Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is él...*”.

Isten beszéde **ható**, hiszen Ő beszédevel csendben, észrevétlenül mindent megvalósít és ugyanakkor **éles** is, mert így olvasható: „...élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és a léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig...”. Az ember engedje, hogy Isten beszéde töltsé meg az életét, annak engedelmeskedjen, azt kövesse és ne a maga természetét.

Isten beszéde **ítél** is, „megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait”. Vannak emberek akik elfogadják, hogy gondolataikat megítéli Isten igéje, de szívükben sok minden megmarad amiket nem engednek Isten igéje ítélete alá. Az ember azt nézi ami a szeme előtt van, Isten pedig azt, ami a szívben van és annak alapján ítél meg. Isten igéje leleplez minket, igazi önismeretre segít.

Isten igéje élő és életet közvetít, ható és folyamatosan formál minket, kétélű kés, ami elválasztja egymástól az össze nem tartozó dolgokat, megítél, hogy utána felmentsen, levetkőztet, hogy utána felöltöztessen abba a ruhába, amiben

egyedül lehet megjelenni színe előtt – összegezi előadását a lelkipásztor.

Az előadásokat követően versek hangzottak el (*Az élő ige éve, Mindig imádkozzatok, Szeresd a templomot*), és

kötetlen beszélgetésekre került sor. Mindezekért Istennek mondunk hálát tudván azt, hogy egyedül csak Őt illeti dicsőség. „Soli Deo Gloria”

Lakatos Nella, megyei elnök

Érmelléki gondnoktalálkozó

Az Érmelléki Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének szervezésében került sor 2024. július 7-én, vasárnap délután, a székhelyi Esperesi Hivatalban az egyházmegye főgondnokainak és gondnokainak találkozójára.

Az alkalmat **Bara László**, érmelléki esperes, bihariószegi lelkipásztor áhította nyitotta meg. Az igehirdetés alapigéje Jézus Hegyi beszédéből a szeretet parancsolata volt (Mt 5,43-48), a felebarát és az ellenség szeretéséről. Ezt a törvényt önmagunkban képtelenek vagyunk betartani, Isten nélkül csak gyűlölettel tudunk viszonyulni felebarátunkhoz. A világ szerint élők a „szemet szemért, fogat fogért”, a „kölsön kenyér visszajár”, az ellenség gyűlöletének elve alapján élnek, míg a keresztyének nem a világ, hanem az Atya vonását kell magukon hordozzák, igyekezniük kell tökéletesnek lenni, mint mennyei Atyjuk. A világ részéről ma már nem sok jóra számíthat az egyház, de Istentől minden segítségre számíthat. Ahogyan a lelkipásztoroktól is elvárják, hogy ne „bort igyanak és vizet prédikáljanak”, a presbiterektől,

gondnokoktól is elvárják híveink, hogy konfliktushelyzetekben keresztyénként viselkedjenek. Az esperes imájában kérte Istent a gyülekezetek vezetőinek megőrzésére, hogy hitelesen tudják Istent képviselni az egyházban és a világban.

A szép számban megjelent gondnokokat **Mészáros János**, az Érmelléki Presbiteri Szövetség elnöke köszöntötte a Krisztusban maradás és gyümölcsstermés igei mottójával (Jn 15,16), kihangsúlyozva, hogy gyülekezeteinket csak kitartó szolgálattal, időnk odaáldozásával, igehallgatással és gyülekezetépítéssel tudjuk megtartani.

Oláh János, egyházmegyei főgondnok az áhítat igei üzenete nyomán arra biztatta a jelenlévőket, hogy hirtelen döntéseik helyett előbb elmélkedjenek a felebarát és ellenség szeretetének tanításán. Az egyházmegyei rendezvényt megtisztelte

jelenlétével a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke, **Tóth András** is, a Jn 1,14 igével köszöntve az egybegyűlteket.

A találkozó központi részét **Kánya Zsolt Attila** kémeri lelkipásztor vetített prezentációs előadása képezte „A jó vezető ismervei” címmel. Egy vezetőtől elvárjuk az önismeretet, az őszinteséget, a mások iránti felelősségvállalást, az önbizalmat, az együttérzést, a következetességet, az önfejlesztést – hogy végig tudja vinni mindazt, amivel megbízták. A hatékonyság alapja a munka megosztása, delegálása, az arra alkalmas személyek felismerése és megbízása; a többségi döntés elfogadása; az egyház érdekében való együttműködés; annak elismerése, hogy senki sem születik tökéletes vezetőnek; az alázat.

Folytatás a következő oldalon

A presbiterok és a lelkipásztorok tartozzanak inkább a „vezető” és nem a „főnök” kategóriájába. Míg a főnök inkább csak beszél, a saját ötleteit erőlteti, utasít és felelősöket keres, addig a vezető inkább meghallgat, nyitott az új ötletekre, felhatalmaz és felelősséget vállal. A világ legsikeresebb vezetői sem voltak tökéletesek, a Bibliában szereplő vezetők pedig nem teljhatalmúak, hanem szolgák voltak. Bár elvárják tőlünk, hogy mindent egyedül oldjunk meg a gyülekezetben, egyedüli vezetőkként alig tudunk megoldani valamit. A mai világ elvárása szerint a vezető felel mindenért, a Szentírás azonban a többes vezetés példáját állítja eléünk, hogy az egyházban mindnyájan munkatársak legyünk, ne csupán szemlélődők vagy vendégek. Presbiteri vagy lelkészi tisztségünket úgy vállaljuk, mint szolgálatot, ne úgy, mint státuszszimbólumot; merjük vállalni az önfeláldozást és a konfrontációt. Az előadó a hallgatóságot is megkérdezte, hogy szerintük, mi az egyházi vezetők iránti krisztusi elvárás, illetve a felsoroltak közül bennünk miből mennyi található meg.

Az előadásra is válaszolva **Bara László** esperes arra buzdította a jelenlé-

vőket az idén esedékes presbiterválasztások apropóján, hogy merjék bátran vállalni a presbiteri szolgálatot, merjenek Isten kezében eszközöknek lenni, hiszen Isten az, aki nemcsak elhív a szolgálatra, hanem alkalmassá is tesz arra – erre emlékeztetnek a próféták és apostolok elhívásáról szóló bibliai történetek is.

Kérdésfeltevésekre, felszólalásokra is sor került elsősorban a presbiterválasztásokra, a Választási Szabályzat változásaira, az egyházközi ingatlanokra vonatkozóan. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult. Isten adjon őrállókat és tartsa meg azokat az Ő Egyházában!

Oroszi Kálmán

„Mert Isten igéje élő és ható...” (Zsid.4,12)

Az Élő Ige évében, 2024. július 27-én tartotta kerületi konferenciáját a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége Nagyváradon, ahol 100 presbiter és lelkipásztor képviseltette magát.

Nt. Herdeán Gyöngyi Nagyvárad-Újvárosi egyházközség lelkipásztora a Zsidókhoz írott levél 4. fejezetének 12-13 versei alapján tartotta a nyitó áhítatot. Kiemelte, hogy a levél Jézus Krisztusban kapott váltságot írja le, ami a szabadítás üzenete, az igazi értelem, az örök élet és a reménység felismerése. Az istentiszteleteken a lelkipásztorral együtt tiszteljük az Urat, tapasztaljuk, hogy Isten igéje élő és ható. Az Isten igéje testté lett és az ige a mi urunk, Jézus Krisztus, aki szolgálatra szólított meg bennünket, vezet utunkat, hogy munkálkodhassunk a közösség érdekében. Fogadjuk be Őt szívünkbe, hordozzuk mindennapi imáinkba és kövessük tanításait.

Tóth András, kerületi elnök, János 1,14 verseivel köszöntötte a megjelenteket és felolvasta **Szabó Gábor**, Magyarországi Református Presbiteri Szövetség elnökének üdvözlését. Köszöntötte az egybegyűlteket **Nagy Éva**, a Vallásügyi Államtitkárság tanácsosa, aki az egyházi pályázatok lehetőségeiről tájékoztatta az egyházközségek megjelent vezetőit.

Pályi József, az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke az Ap.csel. 20.26-31 verseivel köszöntött és önzetlen szolgálatra buzdított mindannyiunkat.

Ghitea-Szabó József-Levente, egyházkerületi missziói előadótanácsos *Isten missziójának nagy története* címmel tartott előadást. A misszió latin eredetű szó, kül-

dés, küldetés a jelentése, ami egy kitűzött cél, feladat, tevékenység. A Biblia tanítása szerint Istennek örökkévaló terve van az emberiséggel, ami az Ő szeretetéből fakad és célja az emberiség helyreállítása és a vele való kapcsolat szilárdítása. Az előadó végigvezette Isten munkáját, aki a világegyetemet és az embert a maga képmására teremtette, majd az emberi engedetlenség bűne elválasztotta őket Istentől. Isten nem hagyta magára az emberiséget, hanem a Megváltó Jézus Krisztust küldte a földre, és a Szentlélek által megújítja azokat akik hisznek benne. A történet beteljesedik, mert Jézus Krisztus visszatér a földre, ahol helyreállítja a bűn által megromlott világot.

Folytatás a következő oldalon

Nekünk, keresztyéneknek hinni, engedelmeskedni, szeretni, tanúskodni és szolgálni kell ahhoz, hogy részesei legyünk Isten tervének. Az evangélium a világ igaz története- hangsúlyozta az előadó- amit Isten tesz annak érdekében, hogy megmentse a világot, az egyháznak pedig a legfontosabb feladata, hogy ezt a történetet továbbadja. Fontos, hogy a nagy történet ismeretével tudjuk megtalálni sajátunkat és elhelyezni magunkat Isten történetében –emelte ki az előadó.

Isten missziója egy nagy és dicsőséges küldetés. Ha részt veszünk benne, akkor megtapasztaljuk Isten örömét és beteljesülését - fejezte be előadását a missziói elődótanácsos.

Szünet után **Nt. Visky István**, Nagyvárad –Velencei egyházközség lelkipásztor előadása következett *Mindennapi indulataink, az indulatos presbiter* címmel.

Az indulat nem kötődik a tiszttséghez, azt hozom magammal, vannak mindennapos indulataink, jó és rossz indulataink –kezde előadását a lelkipásztor. Az indulat nagyon rövid idő alatt sok rosszat tud csinálni, veszélyes tud lenni és képes egy közösséget megosztani. A mi nagy problémánk nem az indulat, hanem a bűn –mondta az előadó. Tudjunk különbséget tenni a bűn és a rossz között, mert a bűn mindig rossz, de a rossz nem mindig bűn. A bűnt nem érzeltem rossznak, sőt kívánatosnak érzem, hogy

megtegyem ami tiltva van. A bűn egy ható, mozdító erő, ami az indulat mögött van. Az indulat egy belülről jövő erő, ami általam szeretne megtestesülni. Az elmondottakat Mózes 4,3-16 verseivel és annak magyarázatával támasztotta alá. A természetünkben benne van, hogy jót tegyünk, de a valóságban nem az történik, amit szeretnénk. Ilyenkor létrejön a lelkünkben a megnyugvás hiánya és ez az úr indulatot vált ki, ami gyilkossághoz is vezethet, mint Kaint is vezette. A természetünket csak Isten lelke és a megújulás tudja meggyógyítani- hangsúlyozta a lelkipásztor. Indulatainkat önvizsgálattal, önuralommal tudjuk ke-

zelni. Minden indulat és az abból fakadó bűn ürességet hoz létre. Ebből az indulatos láncreakcióból csak az önmegtagadás vezet ki, ahogyan Krisztus mondta: „Legyen meg a te akaratom”, tehát Isten kezébe kell tenni indulatainkat. Ha engem ér agresszió, a felém irányuló indulatokat megállítani csak az Úr szavával tudom, aki mindig a megbocsájtásról beszél- fejezte be előadását.

Mindkét előadás lelki feltöltődést, ismereteink gazdagítását, bővítését szolgálta. Isten gazdag áldása legyen az előadók életén, családjukon, és vezérelje őket szolgálataik útján!

Lakatos Nella, kerületi jegyző

„Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és isten titkainak sáfárait.” (1 Kor.4,1)

Nagybánya-Óvárosi Református Egyházközsége adott otthont a Nagybányai Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének a XVI. egyházmegyei konferencia megtartására. Az augusztus 31-i találkozót egyházmegyénk jegyzője, főgondnoka, több lelkipásztor és a gyülekezetek presbiteri is megtisztelték jelenlétükkel.

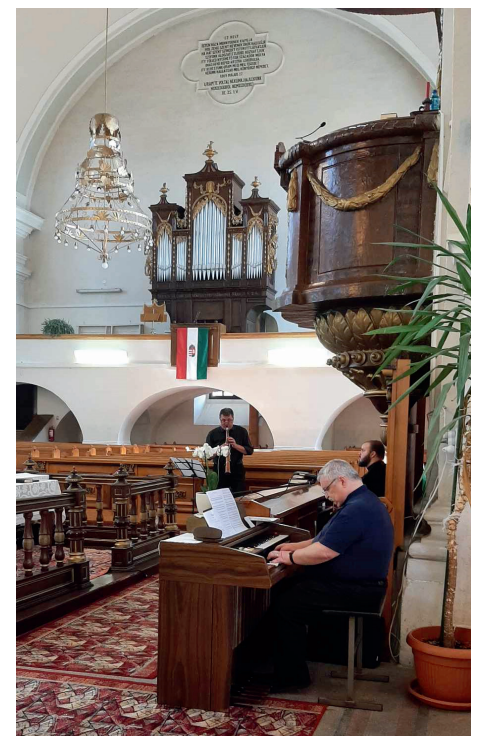
Az áhítatot Máté 18,1-11 versei alapján egyházközségünk beosztott lelkipásztor, **Nt. Alföldi Lakatos György** tartotta. Igehirdetésében az alázatról és a botránkozásról beszélt, elmondván, hogy Jézus példázatában a gyermek az alázat, az egyszerűség és a függőség szimbóluma. Azt tanítja, hogy a mennyek országában azok a legnagyobbak, akik alázatosak, elismerik Istenre való ráhagyatkozásukat. Jézus hangsúlyozza, hogy botránkoztatás

az, ha valakit bűnre viszünk vagy elbizonytalanítunk hitében. Felhívja figyelmünket, hogy az igazi nagyság Isten országában az alázatban, a gyermekek egyszerűségében rejlik, ugyanakkor kéri, hogy kövessük Jézus tanításait, aki a botránkozás veszélyére figyelmeztet.

Nt. Bak László, helyi lelkipásztor köszöntő szavait követően felemelő zenei előadását hallhattuk. Zsoltárok hangzottak el tárogatón orgona kísérettel Nt. Bak László és Nt. Alföldi Lakatos Tibor előadásában.

Lakatos Nella megyei elnök üdvözlő szavaiban kiemeli a hiteles presbiteri szolgálat fontosságát, kéri, hogy legyünk Krisztushoz hasonlóak, alázattal forduljunk a közösség felé, mert csak így válunk gyülekezeteink példaképeivé. Sose feledjük, hogy minden dicsőség Istené, és ha alázattal, méltósággal szolgálunk, Ő minket felemel, ahogy a Jakab 4,10-ben olvashatjuk: „Alázátok meg magatokat az Úr előtt, és Ő felmagasztal titeket.”

Folytatás a következő oldalon

„Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és isten titkainak sáfárait.” (1 Kor.4,1)

Méltóság és szolgálat címmel *Nt. Alföldi Lakatos Tibor*, Felsőbánya lelkipásztora tartott előadást, melynek alapigéje 1.Kor 4,1 verse: „Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.” A előadásban három dologról beszélt: a méltóság csapdáiról, a sáfárokról és a szolgálatról.

Az első részben példákön keresztül mutatja be, hogy melyek azok a csapdák, amelyek a presbiterek előtt állnak szolgálatuk végzésekor, hogyan kell eleget tenni presbiterként a Kánon előírásainak, hogyan kell a ferde felfogásból táplálkozó gyakorlatokat helyükre tenni és nem uralkodni vágyással értelmezni a méltóságot. Ugyanakkor fontos ismertetni a gyülekezet számára is a presbiterválasztás előtt a Kánon azon rendelkezéseit, amely előírja, hogy kiből lehet presbiter.

Előadásának második részében „Isten titkainak a sáfáraitól” beszélt, kifejtette ennek jelentését. Külön kiemelte, hogy soha ne feledkezzünk meg arról, hogy mindannyian Isten szolgálói vagyunk, akik hűségesen sáfárkodnak, felelősségteljesen végzik feladataikat és akik igyekeznek teljesíteni azt, amit az esküben megfogadtak.

Előadásának utolsó részében magáról, a szolgálatról beszélt, hangsúlyozta a diakóniai és a presbiteri szolgálat fontosságát. Példaként kiemeli Pál apostolt, aki Krisztus szolgájaként követte Őt.

Az embereknek való szolgálat a Biblia tanítása szerint a Jézus Krisztussal való személyes közösségből fakad, és abba beleágyazva történik - emeli ki az előadó. Ne feledkezzünk meg szolgálatunk során az apostol szavairól, aki elmondta: „Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartásotok egymást magatoknál, és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét. Az az indulat legyen bennetek, ami a Krisztus Jézusban is: mert Ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő az Istennel, hanem dicsőségéről lemondott, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult, megalázta magát, és engedelmessé lett haláláig, mégpedig a kereszthalálig.”

Ahhoz, hogy igazán eredményes és áldásos legyen a munkánk, presbiteri szolgálatunkat mindig Isten iránti szeretetből, Jézus Krisztus tanításait követve végezzük. Pálhoz hasonlóan tegyük szolgálati hitvallássá ezeket a szavakat: „De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nekem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.” (Ap. Csel. 20,24) - fejezte be előadását.

Beszélgést követően az elnökszuszonyismerteti a presbiterválasztás ütemtervét, kiemelve a jelölésekre vonatkozó

új szabályokat és kérve Istent, hogy adjon bölcs döntéseket az előttünk álló feladatok megvalósításában, hogy Jézus Krisztust követő, hitben gazdag szolgálk kerüljenek az új presbitériumokba.

A találkozó szeretetvendégséggel fejeződött be.

Lakatos Nella, megyei elnök

Presbiteri eskü

Én ... esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök, igaz Isten, hogy presbiteri (főgondnoki, gondnoki) tisztségemben, amelyre Isten akaratóból ez a gyülekezet megválasztott, a mi Urunk Jézus Krisztusnak hűséges szolgálója leszek. A fennálló egyházi törvényeknek és törvényes rendeleteknek minden teendőimben kész szívvel engedelmeskedem.

A lelkipásztort és egyházunk munkásait egyházépítő és védő munkájukban minden erőmből támogatni szent kötelességemnek tartom. Ha emberi gyarlóságból akár az egyházi törvények, akár törvényes előljáróim ellen valamivel véténék, az egyházi fenyítéket alázatosan magamra veszem. Az általam igaznak ismert református vallást sem félelemből, sem adományért, sem semmi másért meg nem tagadom. Beszédemmel, minden munkásságommal, jó példammal és egész életemmel Isten országa terjesztésére és anyaszentegyházunk építésére törekszem, naponként igyekezővén magam is, és hívogatva másokat is követni a Főt, a mi Urunk Jézus Krisztust. Isten engem úgy segítjen! Ámen.

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként

Szerkesztő bizottság: Tóth András KRE PSZ - elnök

Keresztes Nóra Erika, Lakatos Nella - jegyző

(Elérhetőség/e-mail: tothandras19@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

